

Hermelijnweg 12
 1338 BE Almere
 Tel 036 5370340
 havenlicht@chello.nl
 www.havenlicht.com
 NL71 INGB0005545299
 BIC INGBNL2A
 RSIN 816655789
 K.v.K. 41023812

NIUWSBRIEF : ZOMER EDITIE

Jaar : 2021

NR. : 165

Datum: woensdag 23 juni

Alweer van die prachtige verhalen in deze nieuwsbrief. Mocht u een reactie willen geven of meer zou willen weten over het werk wat wij doen, dan kunt u contact met ons opnemen. We zouden het erg fijn vinden om in uw kerk, samenkomst of kring meer te mogen vertellen en te laten zien over het werk. Heeft u jassen, truien, en andere goede kleding die u niet meer draagt? Wij ontvangen ze graag want zeelieden zijn er dolblij mee!

Zeemans zending vanaf de Logos Hope - "Ship-to-Ship"

Ineens begon het. Een cruise schip voor onze neus in Curaçao. Een email uit Alaska. We waren gespot door het cruise schip en Mateus zocht contact met Logos Hope via zijn netwerk van havenzendingen, via Alaska. De volgende zondag maakten we online kennis met gebed, het Woord en aanbidding, met een snel bijeen geroepen groepje van

zeven nationaliteiten. De "ship 2 ship" bediening was geboren! Het ging als een lopend vuurtje en al snel volgden gelegenheden om dit als "passion-group" een duidelijke plek te geven aan boord. Tientallen mensen meldden zich aan. Er werd gebeden en het zendingswerk naar en door zeevarenden werd gepresenteerd. De bijeenkomst met het cruise schip werd een tweewekelijks hoogtepunt met volop ICT ondersteuning. Logos Hope was voor groot onderhoud in Curaçao. Wat een bijzondere ervaring was het dat het meeste werk in en om droogdok door de vrijwilligers zelf werd gedaan, met slechts de halve bemanning aan boord. Het was druk en aanvankelijk leken er geen andere schepen binnen bereik. Een eenzame Oekraïner was wel in voor een praatje maar niet voor lectuur. Ik stond stil en bad voor contact met een leeg ogende zeesleper "7 Seas". Die was echter niet zo leeg, ik hoorde later dat juist op dat moment Logos Hope mensen op bezoek waren via een bestaand contact met een service engineer. "Julie zijn altijd welkom!" zei de Venezolaanse bemanning. Binnen een

week was er buren-contact met dit schip met wederzijdse vreugde; zeker 75 mensen van Logos Hope bezochten de 7 Seas en velen leefden enorm op. De jonge garde organiseerde een Spaanstalige zondagsdienst op de sleper, en de stuurman gaf ons allen een tour door het schip. We kregen een band als familie, bijna dagelijks op bezoek en vele gesprekken. Ook op een ander schip, van de "eenzame Oekraïner", hielden we een zondagsbijeenkomst en breidde het netwerk zich uit via de reder zelf die aan boord was, en diep dankbaar voor wat wij voor zijn bemanning deden! Aan de laatste kade waar we brandstof innamen, gingen drie teams uit en brachten de avond op buur schepen door. Tweewekelijks komen we nu samen met het avondeten om verhalen te delen, te bidden en vooruit te kijken. Onze missions director was er ook bij en kreeg zo een goed beeld van de nieuwe garde scheepsbezoekers, wat hopelijk helpt bij het openen van de poorten in volgende havens. Bidt u mee voor een mogelijk lange termijn, bestendig (online) Zeemans-zendingswerk vanaf Logos Hope, gedragen door elke toekomstige generatie. Het is niet een strak begrensde groep die deelneemt, de app groep telt nu 41 leden. De kracht van onze bemanning zit 'm in de tientallen talen die we spreken, de eenheid ondanks verschillende achtergronden, het grote aantal dienstbare mensen bij elkaar, het enthousiasme dat wij voelen wanneer we er op uit trekken en mensen ontmoeten, en een goede Bijbelse basis, dankzij de toerusting aan boord. **Michiel Kramers.**

Regio IJmuiden - "I appreciate your visit very much!"

Begin juni bezoeken wij twee grote bulkcarriers, zij liggen achter elkaar gemeerd, met een totale lengte van 600 meter. De ene komt 170.000 Ton ijzererts brengen uit Noord-Canada, de andere 180.000 Ton steenkool uit Australië. Beide schepen varen onder commando van een Griekse kapitein, met overigens een Filipijnse bemanning, deze combinatie zien wij vaak de laatste tijd.

De eerste gezagvoerder spreek ik in zijn hut, terwijl zijn meevarende echtgenote een tijdschrift veinst te lezen, maar aandachtig toehoort. Ik geef hem een Grieks(!) Nieuw Testament en laat hem Filippenzen 4:6,7 lezen. "I agree!", is zijn reactie, "Peace of God in your heart!". Ik wijs hem op de nadrukkelijke voorwaarde: "through Jesus". Hij knikt. Zijn vrouw mengt zich in het gesprek en laat mij weten dat zij mijn bezoek aan het schip zeer op prijs stelt. "Bravo!" zegt zij. In de messroom bid ik met een grote kring eerbiedige Filippino's. Zij krijgen bijbels en lectuur.

Twee mannen lopen mee naar Anneke in de auto op de kade en krijgen tasjes met een wollen muts, shampoo, tandpasta, sokken, handdoek en een geplastificeerde kaart met een Bijbeltekst.

De tweede gezagvoerder zegt aanvankelijk dat hij geen tijd voor mij heeft, want hij heeft een taxi besteld om een Coronatest te ondergaan in Beverwijk. Op mijn aandringen kan ik toch naar zijn hut komen, zo lang de taxi zich nog niet meldt. In de hut hoor ik dat hij met verlof gaat (zonder negatieve test mag hij niet vliegen). Zijn aflosser staat naast hem en op de bank zit nog een Griek, de superintendent van de rederij uit Piraeus, meestal een ex-kapitein, hiërarchisch staat deze zelfs boven de gezagvoerders. In het aangename gesprek als (voormalige) collega's, leg ik uit wat ik als dienaar van Jezus kom doen en waarom. Ik vertel over Anneke die noodgedwongen op de kade wacht in de auto met verlate kerstpakketjes voor de crew. De afgaande man laat ik ook Filippenzen 4:6,7 lezen, terwijl de komende luistert. Deze tekst spreekt de meeste kapiteins aan, gezien de grote verantwoordelijkheid en het afbreukrisico dat aan hun functie kleef. Zij worden geacht zelfstandig beslissingen te nemen,

zonder de mogelijkheid van advies van derden, gezien het feit dat alle overige opvarenden ondergeschikten zijn. Na mijn toelichting zegt de superintendent: "On behalf of the company: I appreciate your visit very much!"

Anneke reikt vanuit de auto wollen mutsen uit en kleding. Zij heeft nog een paar schoenen maat 43. De man die ze aantrekt heeft 43! Gezamenlijk bidden we nog voor de zeelui en hun familie thuis. Het merendeel gaat pas volgend jaar weer naar huis... Wanneer wij vanaf de kade huiswaarts rijden komt een taxi ons tegemoet. God's timing!!!

Ja, zo zie je maar, uiteindelijk is het Zijn werk.

Blijft u a.u.b. voor ons bidden, in het bijzonder voor Anneke haar gezondheid.

Vriendelijke groeten en Gods zegen, **Jan & Anneke Best**.

Amsterdam, Scheveningen - "En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster (Helper) geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid". (Joh.14:16)

Het is altijd erg leuk om zeemannen gastvrijheid te bieden. Een Indonesische zeeman waar ik inmiddels goed bevriend mee ben wilde graag een keer mee naar onze kerk op zondag.

Gelukkig kon dat ook eind april. Nu ging de preek wel over een moeilijk onderwerp, dus ik vond het niet makkelijk om dit voor hem vertalen. Maar toen ik mij daarvoor verontschuldigde zei mijn vriend; 'maak je niet druk, je wilt niet weten hoe geweldig het voor mij is om hier op deze stoel te zitten, te luisteren naar de liederen en al die aardige mensen te zien'. Nu kwam er na afloop van de dienst een Molukse dame uit de gemeente naar ons toe, ze praatte Indonesisch tegen mijn vriend. Hierdoor was mijn vriend erg verrast, maar ik hield mijn hart vast. Bovendien, het was ook precies die dag de Molukse Onafhankelijkheidsdag! Maar mijn vrees was geheel onterecht, want ze zei; 'Welkom in deze kerk, en ja, ik ben een Molukker, en jij bent een Indonesiër, en hij is een Hollander maar we zijn allereerst kinderen van de Allerhoogste God, vrijgekocht door het bloed van Jezus. Alleen Jezus is onze Vrede! Dit konden wij alleen maar voluit be-amen.

Ik vond dit een bijzonder moment, los van al het onrecht wat de

Molukkers is aangedaan, het is na 2000 jaar nog steeds die Geest die menselijke grenzen en barrières doorbreekt en uit alle volken, talen en natiën de Kerk samensmeedt. Een paar weken geleden ging ik op een dinsdagochtend naar de haven. Dit was ik eigenlijk helemaal niet van plan maar ik voelde een bepaalde drang om te gaan, ik bezocht een grote bulkcarrier die een lading kolen uit Rusland aan het lossen was.

Aan dek sprak ik met meerdere Filipijnen, ze waren al ruim 11 maanden aan boord maar mochten gelukkig bijna terug naar huis. Ze wilden graag gebed voor een veilige reis naar huis, een matroos wordt zelfs hiervoor uit bed getrommeld. Filipijnen zijn over het algemeen heel gelovig of zelfs bijgelovig, dat onderscheid kan ik op dat moment niet maken, maar ik mag deze mannen op dat moment bij God brengen en de rest aan Hem overlaten.

Ondertussen draait een Turkse collega, de chief-engineer, er een beetje om heen. Uiteindelijk vraagt hij om een rozenkrans aan me, maar die heb ik niet voor hem. Wel hebben we een goed gesprek, over waarheid, over vrede en hij krijgt van mij een Turkse Bijbel inclusief een Turkse Bijbelstudie over 'Jezus, de Weg naar God'. Ik wijs hem diverse Bijbelteksten aan maar voordat je het weet sta je aan dek een soort Bijbelstudie te doen, en gezien de decibellen van de havenkranen en de dekventilatoren valt dat niet mee, maar de Turkse zeeman is heel blij en vraagt ook om een persoonlijke boodschap voorin de Bijbel. Het was niet zomaar toevallig denk ik dat ik juist op dinsdag naar de haven ging. Laten we bidden voor deze Turkse zeeman. Ook dit voorval vond ik erg bemoedigend. Bedankt voor al het meeleven en gebed.

Hartelijke groet, **Marien Gijsbertsen.**

Rotterdam - "We worden met vriendelijkheid ontvangen"

Door de genade van God kunnen we nog steeds de zeelieden ontmoeten.

Er is onder de zeelieden een grote behoefte aan contact. Ook om zich uit te spreken over moeilijke zaken. Johnai's contract loopt deze week af. Over twee dagen, na ruim 9 maanden mag hij naar huis. Maar zijn aflosser, in het land van herkomst, is "positief getest" op corona. Wat zou er gebeuren met Johnai en twee andere Filipijnse opvarenden van wie hun contract nu ook afloopt? Zouden er andere aflossers uit hun eigen land zijn? Of zouden ze aan boord moeten blijven en zo ja, voor hoe lang?

En, zo vertelt Johnai: de familie kijkt al lang uit naar zijn thuiskomst. We kunnen ons indenken wat het is om in hun schoenen te staan.

En dan ontmoeten we weer een andere zeeman: Hij kan Oost-Europeaan, Aziat zijn, Rus, Oekraïner, inwoner van de Filipijnen, India of Myanmar. Het Woord van God spreekt over de zondigheid van de mensen, en de wet van God houdt ons alle een spiegel voor. Door Jezus leren we Gods karakter van liefde, bewogenheid en van goedertierenheid kennen. De

Herder, die er op uitgaat om het ene, verloren schaap te zoeken, de Vader die wacht op de "verloren zoon". Soms staan we aan dek, en soms mogen we binnen komen.

We worden met vriendelijkheid ontvangen. Soms een grote verrassing voor hen om te zien dat, als ze het willen, ze de Bijbel of een traktaat in hun eigen taal aan mogen nemen. Gelukkig mogen we er dan wat bij vertellen. Ook over Bijbellessen de dagelijkse omgang met God. Wij mogen, ook in deze tijd, in dankbaarheid, de zeelieden opzoeken en bezoeken, soms in een bezoekers-kamertje naast de "ship's office", in de messroom, en soms aan dek van een schip. Dank voor uw meeleven met ons. **Wout de Vries.**

Delfzijl, Eemshaven - "Onder God's leiding"

Traag schuift het blauw/grijze toegangshek open, zodat ik mijn auto de kade op kan manoeuvreren. Er liggen niet veel schepen. Een paar heb ik al meerdere keren bezocht. Maar het wordt moeilijker om zomaar de schepen te enteren. Wel wordt er met enorme kranen geladen en gelost en laveren heftrucks met enorme snelheid tussen alle obstakels door. Voor mij is het zoeken naar contacten. Bij veel schepen hangen bordjes dat toegang verboden is zonder afspraak. Zo heb ik afgelopen vrijdag "nutteloos" rondgereden. Uiteindelijk kwam ik bij twee zusterschepen die gebroederlijk naast elkaar lagen. Beide schepen helemaal omsloten door grote zeecontainers. Laverend tussen de containers door slaagde ik er wel in wel om bij de gangway van een schip te komen maar niemand te zien. Een bordje dat ondersteboven aan de gangway hing was duidelijk genoeg "No appointment no enter due to covid-19 restrictions".

Maar ik ken een paar bemanningsleden.

Ik heb via Messenger toen maar een berichtje gestuurd. Helaas geen antwoord. Ik ben min of meer teleurgesteld naar huis teruggerezen. Geen toegang tot de schepen en geen contacten. Niets helemaal niets. In gebed vroeg ik onze Vader hoe het nu verder moet. De volgende dag echter werd mijn berichtje beantwoord. Men was aan boord, maar aan het werk. Het gaat gelukkig goed. Na een leuke chat kwam de vraag of ik nog Engelse bijbels had voor de Filipijnen. "Nou die heb ik, maar kunnen jullie ook Bijbels en andere lectuur in de messroom leggen" vroeg ik, "Ja hoor" en dus

maakten we een afspraak om elkaar zondagavond op de kade te ontmoeten. Ik mocht absoluut niet aan boord, maar

dat geeft niet. Er ging uiteindelijk een tas met interactieve Bijbeltjes, sleutelhangers, ijsmutsen en een scheepjesfles richting messroom. Een van de mensen vertelde mij dat hij een paar Filipijnse jongens had ontmoet aan boord van een Urker vissersboot. "I think they want these Bibles too". Er werd mij gevraagd of ik Milka chocolade wilde kopen in de supermarkt en ik kreeg daarvoor € 30. Na het maken van een paar foto's namen we afscheid "God bless you, see you later with the chocolates". Hierna toog ik naar de Urker viskotter. De 2 Filipijnse bemanningsleden zaten in de stuurhut, gelukkig zagen ze mij gebaren zodat ze nieuwsgierig naar buiten kwamen. Met beide Rooms Katholieke mannen heb ik op de kade een leuk gesprek gevoerd. IJsmutsen, Bijbeltjes en sleutelhangers wilden ze graag hebben. "Willen jullie die ook aan de andere bemanningsleden geven als die terugkomen?" "Yes ofcourse we will share the bibles with the other guys."

Het gaat misschien niet zo als ik graag zou willen, maar als God erbij is, dan bereikt het evangelie, hoe dan ook, de juiste mensen. God is goed! **Jan Peter Kapteijn.**

Dordrecht - "Zij aanvaardden ons bezoek en het Woord van God met vreugde en respect"

God heeft me de kans gegeven om Zijn Woord te verspreiden waar het kan. Ik zal over mijn ervaringen vertellen aan boord van de schepen en daarbuiten.

In maart kon ik met Theo twee schepen in Dordrecht bezoeken, waar drie bemanningsleden uit de Filippijnen waren,

een Indiase kapitein (hij vertelde ons dat hij hindoe was), een Chinees en nog een Nederlander. Op die dag kon ik aan deze zeemannen het evangelie doorgeven. Zij aanvaardden ons bezoek en het Woord van God met vreugde en respect. We bezochten een ander schip waarvan de bemanning Oekraïens en Russisch was. Maar we hadden alleen de gelegenheid om het evangelie te delen met een Russische officier, die het een beetje druk had. Hij nam wel de tijd om te luisteren en bedankte ons voor het delen van het evangelie.

Dus toen ik de kans had om alleen de havens te bezoeken, had ik toegang tot een Nederlands schip met 7 Nederlandse bemanningsleden genaamd Lesse, waar ik met de kapitein over het evangelie sprak. Voordat hij wegging en ik Bijbels en christelijke traktaten had uitgedeeld, glimlachte hij en wenste hij me succes in mijn werk.

Weer op een andere zaterdag bracht ik de evangelieboodschap naar een ander schip, Rabyland genaamd, varende onder Portugese vlag, maar de bemanning bestond uit Oekraïners en Russen. Een jonge man nam me mee naar binnen zodat ik met de Russische kapitein kon praten; toen ik daar aankwam, vroeg ik of hij me tijd wilde geven om het evangelie te delen; hij accepteerde het en dus overhandigde ik de Bijbels (Interactive Sailor Bible) en enkele traktaten. Hij luisterde naar me en wenste me Gods zegen toe. Maar op een zondag trok iets mijn aandacht in mijn leven, toen ik in mijn hart voelde dat ik het evangelie moest delen met mijn collega's. Op een maandag besloot ik vier christelijke traktaten te bezorgen aan twee van mijn metgezellen die Nederlanders en atheïsten zijn. Voordat ik dit deed, had ik met een van hen gesproken en gevraagd of hij in de Bijbel of in Jezus Christus geloofde. Eerst zei hij nee, maar op de dag dat hij het christelijke traktaat ontving, vroeg hij me of ik Bijbels in de havens bezorgde. Ik zei ja, dus hij vroeg me of ik hem een Bijbel kon geven. Ik gaf het aan hem en hij bedankte me. Een tijdje terug toen ik met hem werkte, vroeg ik of hij nog steeds de Bijbel las. Hij zei: Soms wel. Maar ik geloof dat God zijn leven volledig zal veranderen, omdat ik ervoor bid. Ik zou nog veel meer kunnen schrijven, maar ik wil stoppen en aan u vragen, die mijn getuigenis leest, te blijven bidden voor mijn leven en voor al diegenen die het Woord van God uit onze handen hebben ontvangen, zodat God elk leven redt, want zo zegt de Bijbel:

Wie met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Wie het zaad draagt en dat zaait, gaat al wenend zijn weg; maar hij zal zeker terugkomen met gejuich, en zijn schoven dragen (Psalmen 126:5-6).

Fábio Jefferson.

Rotterdam - Een goederentanker, een dienst en een gesprek

Veel boten zijn slechts voor een paar uur of een paar dagen in een haven aanwezig. Maar tankers die graan vervoeren

blijven doorgaans langer ergens liggen. Dit heeft met het product te maken, het mag niet nat worden dus als het regent of sneeuwt, moet men het werk stil leggen. Eén van dit soort boten, met Filipijnse bemanning, was onlangs bijna een maand in één van onze havens. Als team konden we dit schip verschillende keren bezoeken waarbij we mooie gesprekken konden voeren. De kapitein nodigde ons zelfs een keer uit om een Bijbelstudie voor de mannen te organiseren. Bijna de gehele bemanning deed mee met deze Bijbelstudie en men luisterde aandachtig naar de Boodschap vanuit Johannes 3. Tijdens deze bezoeken, sprak ik met Lito, de derde officier, waar ik ook mee chatte. Hij zei me dat hij in de Bijbel las maar hij vond geen zekerheid voor zijn eigen zaligheid, want als katholiek opgevoede jongen, geloofde hij dat hij door het doen van goede werken de zaligheid zou kunnen verdienen. Ik heb hem het Evangelie uitgelegd waarbij ik hem

aangaf dat zijn eeuwige redding niet afhankelijk is van eigen werken maar dat het slechts uit genade door het geloof in Jezus Christus hem ten deel kan vallen. René en onze nieuwe vrijwilliger Peter hebben dit schip, na een gehouden dienst, nogmaals bezocht en hebben verder gepraat met Lito. Na deze gesprekken met René, heeft God zijn ogen geopend voor de waarheid van het Evangelie en mocht hij zich overgeven aan Jezus, Zijn Heer en Verlosser! We danken God voor Lito's redding en bidden dat hij mag groeien in zijn prille geloof!

Na een zoektocht van ruim twee jaar en veel gebed, heeft de Heer erin voorzien dat we in Rozenburg een bedrijfspand kunnen huren. Er is genoeg ruimte om onze voorraad lectuur en Bijbels op te slaan. Ook voor een kantoorgedeelte met vergaderruimte is op de tweede verdieping voldoende ruimte.

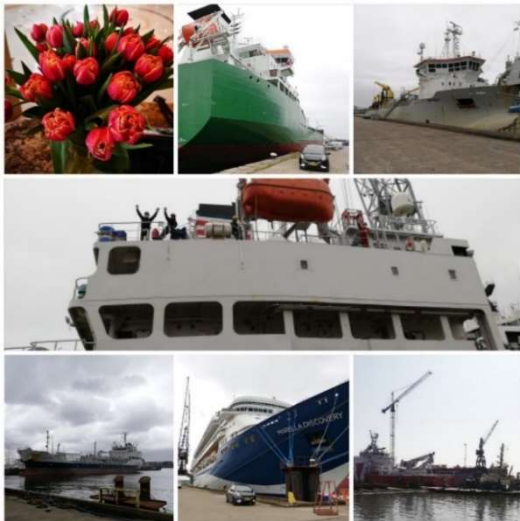
We zijn zo dankbaar met deze nieuwe locatie midden in het havengebied!

Felix Henrichs.

Amsterdam - "Heeft u misschien zo'n Bijbel voor mij?"

In Amsterdam mochten we aanboord van de schepen, omdat het Pasen was, tulpen uitdelen aanboord van de

Schepen. Zeelieden waren allemaal verrast toen ik met een grote bos tulpen, samengesteld uit 3 bossen kwam.

De reacties waren zeer bemoedigend.

Tevens een grote open deur om het evangelie te brengen. Iemand kende mijn naam van een vorig bezoek en riep: "Theo, heeft u misschien zo'n Bijbel voor mij?" Hij had namelijk van een collega gehoord over de Interactive Sailor Bible en de Keychain Bible die zijn collega een tijdje geleden van mij had gekregen. "Ja, natuurlijk heb ik die!"

Een andere reactie van een Filipijnse zeeman: "We kregen tulpen en andere geschenken en ik voelde me gelukkig. Theo vond het eten lekker wat ik hem heb geserveerd. Dank u wel". Ook de mannen uit Letland, Oekraïne, Roemenië en Filipijnen waren reusachtig blij!

Yvonne had speciaal voor de bemanning 25 zogenaamde "eerste-hulp-tasjes" ingepakt want daar was precies 25 man aanboord. "Wij hebben nog nooit iets gekregen", zei een

Roemeen. Maar uiteraard werd ook geestelijk voedsel aan hen gegeven middels woord en lectuur. Zeelieden verwachten immers een bemoedigend woord uit de Bijbel van ons.

Men wilde erg graag op de foto met de witte zakjes en natuurlijk ook met hun Interactive Sailor Bible en Qr-Keychain Bible in de hand. God leidt tot in het kleinste detail!

Yvonne is vorige maand ongelooflijk hard van een trapje gevallen op een plavuizen vloer, met als gevolg: gebroken knieschijf rechts, haarscheurtjes op linker hand en een gebroken neus. Haar rechterbeen zit helemaal in het gips van enkel tot lies en haar linker hand is nu uit het gips. Deze val heeft helaas een lang staartje. Wilt u voor Yvonne bidden? Hartelijk dank voor al uw medeleven en trouwe gebed.

Theo en Yvonne van Zuilekom.

De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst. Onze dank gaat uit naar: City Bibles, WIN-NL Seafarers' Ministry, Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakbijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, Our Daily Bread Ministries en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we opnieuw aan u vragen om te blijven bidden voor de gezondheid van **de mensen van Het Havenlicht en hun gezinnen**, maar met name voor **Inez de Baat, Anneke Best, Jan Peter Kapteijn en Yvonne van Zuilekom**, om door te kunnen gaan en te volharden in het speciale werk wat God gegeven heeft om te doen. Wilt u ook bidden voor geopende deuren en geopende harten! Wij geloven in een God van wonderen!
 Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven!
 Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden **Zijn Woord** kunnen horen en aanvaarden!
 Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

Amsterdam:

Theo van Zuilekom
 Yvonne van Zuilekom
 Marien Gijsbertsen

wthvzuilekom@gmail.com
 yhvzuilekom@gmail.com
 marchris@solcon.nl

Passagiers schepen:

Jan Best
 Anneke Best
 Jan Gooijer

janbest.sr@gmail.com
 annekebest@gmail.com
 jan.gooijer@live.nl

Rotterdam:

Felix Henrichs
 René Reifel
 Wout de Vries

felix.henrichs@scfs.org
 rene.reifel@web.de
 woutdevries4@gmail.com

Regio IJmuiden:

Jan en Anneke Best

janbest.sr@gmail.com

Delfzijl, Eemshaven:

Jan Peter en José Kapteijn

j.p.kapteijn@hotmail.com

Harlingen:

Jan Gooijer

jan.gooijer@live.nl

Scheveningen:

Marien Gijsbertsen

marchris@solcon.nl

Logos Hope-Ship to Ship:

Michiel Kramers

Michiel.Kramers@gbaships.org

Dordrecht:

Fábio Jefferson

fabiojefferson92@yahoo.com

Algemeen:

Wim en Inez de Baat

wimdebaat@gmail.com

Chinese bemanning:

Desmond en Liz Heng

mhheng@gmail.com

Vertaalwerk, houten kruizen

Flessenscheepjes:

Gerrit Huisman

ghuisman@live.nl

Webmaster, grafisch vormgever:

Tom Hofkamp

tomhofkamp@solcon.nl

Ambassadeur:

Robbert Speelman

r.speelman@me.com

Stichting bestuur:

Voorzitter:

Theo van Zuilekom

wthvzuilekom@gmail.com

Secretaris:

Jan Best

janbest.sr@gmail.com

Penningmeester:

Jan Gooijer

jan.gooijer@live.nl

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com

Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit aan ons kenbaar maken.